

Codices libri Kalilae textus proponunt varios; sed uti non potui nisi eo, quem Sacyus typis exscribendum curavit. Qui deinde Bûlâki anno Moslemorum 1251. editus est, eum habui et ipsum; sed a Sacyano non diversus, ex eo exscriptus esse videtur. Prooemium tantum aliud editor Bûlâkensis praemisit. Ex translatione Pantschatantri Pehlevica librum Kalilae natum esse, pro certo haberi posse videtur; edit. Sacyan. *mémoire historique* pag. 8. Cuius originis indicium quoddam in fabula prima libri tertii fortasse superest. In ea enim de lepore quodam dicitur, cui nomen वित्तयदत्तः sive Nicanori esset; atque in eadem fabula liber Kalilae leporem quendam prodiisse tradit, qui Fîrûs فیروز sive victoriosus adpellaretur. Quod nomen Persicum ex translatione Pehlevica in Arabicam transiisse coniici potest. Sed liber Kalilae permulta addit, quae in Pantschatantro non exstant, itidemque multa supprimit, quae in illo insunt. Atque iam ab translatore Pehlevo ad Sanscrita esse adiecta multa, fama est; ed. Sacyan. loc. cit. pag. 3. Quibus Kalilae capitibus singuli Pantschatantri libri in univsum respondeant, hoc loco breviter notabo, ut facilius lectores hoc cognoscant:

Pantschatantrum.	Kalîla.	Hitopadesa.
lib. 1.	cap. 5.	lib. 2.
lib. 2.	cap. 7.	lib. 1.
lib. 3.	cap. 8.	lib. 3. 4.
lib. 4.	cap. 9.	
lib. 5.	cap. 10.	

Quae Kalilae capita antecedunt quintum, prooemia tantum continent. Ceterum quantum, quod ad fabulas, singulis libris immissas, adtinet, opera illa tria inter se differant, in descriptione Pantschatantri societatis Asiaticae Britannicae commentationum volumini primo inserta, luculenter demonstravit Wilso. Dubois, clericus Gallus, librum edidit, qui inscriptus est: *Le Pantcha-Tantra ou les cinq ruses, fables du Brahme Vichnou-Sarma*; traduit pour la première fois sur les originaux indiens; Paris. 1826. Quo libro epitome Pantschatantri quaedam continetur, ex editionibus huius libri recentioribus, Tamulice, Telugice, Kanarice scriptis, excerpta, modo cum scriptura Sanscrita concinens, modo ab ea prorsus dissidens. Versibusne Sanscritis Pantschatantrum primo descriptum sit, quaeri potest; passim in eo versiculi insunt, narrationem non illustrantes, sed eam persequentes ipsam, ut libr. 2. vers. 54. 61. 89. libr. 3. vers. 6. 248. 249. Fabulam libri